

Након тога се у децембру изабрани електори окупљају и тајним гласањем се изјашњавају о кандидату за председника и потпредседника да би се до 3. јануара пребројали гласови електора у Конгресу и за председника био проглашен кандидат који од укупно 538 електорских гласова добије апсолутну већину одн. 270 електорских гласова. Иначе, цео изборни процес започиње номинацијом председничких кандидата, а завршава се избором председника и то траје негде око 3 месеца.

Сходно начелу поделе власти, постојање и функционисање председникове администрације одн. Кабинета не зависи од Конгреса, него искључиво од председника, што значи да тај кабинет произилази из председника, њему одговара за рад и дужан је да спроводи његову политику. Теоретски гледано, председник и Конгрес врше различите власти – то су два потпуно одвојена органа власти, што значи да ни један не може да се меша у послове другог органа власти и да ни један нема право да одлучује о постојању другог органа. То значи да председник нема право да распусти Конгрес, а овај нема право да покреће питање његове одговорности за време трајања његовог мандата. Не постоји могућност да председник буде смењен пре истека времена на које је биран. Но и у америчкој пракси услед већ поменутог механизма теже и противтеже то није све тако како је речено, да нема идеалне поделе и немешања одн. додиром између појединих власти. То пре свега важи за однос председникове администрације и законодавног тела – Конгреса, где долази до њиховог мешања и додиром. Иако чланови председниковог Кабинета не долазе на седнице Конгреса, долазе на седнице одбора Конгреса где се разматрају законски предлози и где је усредсређен главни законодавни рад. Законодавни предлози се ту разматрају и претресају и након тога иду у процедуру пред Конгресом. Самим тим што државни секретари долазе на седнице одбора, ови покушавају да преко њих утичу и на саму председничку власт и администрацију, и обрнуто: чим је администрација дошла у додир са одборима, покушава да преко њих утиче и на законодавство. Према томе, постоји сарадња и између ове две власти, као рецимо у парламентарном систему, само што се не врши јавно на парламентарним седницама и уз контролу народа, него тајно, иза „кулиса“ одборских седница. На тим одборским седницама се уместо отворене дискусије води политика погађања, нагодби – без фразе и политизирања, дакле на чистом интересном принципу. Из овог се види да идеја и намера да се у уставном систему САД изведе строга, стриктна подела власти није успела, па је у пракси дошло до мешања власти, успостављања међусобних односа код појединих власти. Механизам